

Publicerad 2009-09-14 17:18 av Lisa Höglund

Konstig liten sak som jag skrev om familjens "lilla" bullmastiff :-)

Bobby bullmastiff

Inte ett dugg blek om nosen

Inte ens när det blir läskigt

Bara en massa sot

Bara en svart näsa

Och intryckt, det är den också

Och alla undrar; "har han gått in i väggen?"

Men svaret är "nej, han bara föddes så"

Men motsatsen, det är kroppen

Kroppen med sin bruna päls

Kroppen som är bred men gosvänlig

För vill man klappa, då ska man ta i

För han känner inte svaga smekningar

Fånga godis kan han ej, ser inte vart munsbiten tar vägen

Fånga dagen är mer hans grej, att lata sig

Familjen gör honom glad

Familjen vill han skydda

Kan inte skälla så bra men

Kan dessvärre se hotfull ut

Fast han egentligen är kelig

Fast han verkligen är snäll

Det är sådan han är och

Det är så man blir älskad

Om man är en bullmastiff och

Om man heter Bobby

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lisa Höglund med Poeter.se id #9546 innehar upphovsrätten